

5926

Kosjakandidat

©
168.

kimbatuses

Chr. Ney.

Wanemuise
näitela wa
+ TARTUS. +

107

Eesti Üliõpilaste Seltsi
raamatukogule

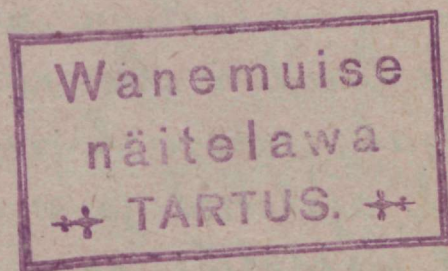
Wanemuise näitelawa poolt

Kasjakkandidat kimbatuses.

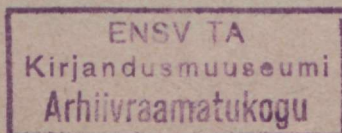
Nali ühes waatuses.

Chr. Mey.

Tõlkimud: L. Simm.

Wanemuise näitelawa.
Januar 1910.

76092

Osaliised:

Kurt Hohepfels, viitlinnõisa omanik.
Adele, tema tütar.

Fritz Linder

Burgmann, arst.

Lina Pääsuke

Tabina Petersel:

Julie Kumbold

Karoline Kurerann

Balthasar teener Linderi juures

Decoratsioon: Tore tuba, ühe keskk ja
kahe kõrvalise unsega. Paremal
pool laud mõne tooliga, pahemal
pool väike laud, millel kohal
peegel ripub; paremal pool laual
raamatud, ajalehed ja n. e. pahe-
mal pool pistolite kast
Tagaseinas tore riidesapp.

1. eteridus.³

Burgmann. Balthasar.

Burgmann. Saik on ?

Balthasar. (valged juused, vanatunni-
teemi ülikond). Ja, tohtri härra!

Burgmann (edasitagasi kõndides)

Mind terve linna ees naeruns teha-
see on andensandmata!

Balthasar See pidi ju ainult nali
olema!

Burgmann. Naigal peavad ka
omad piirid olema. Kasjakuulu-
tust kohalikusse ajalehte panna
ja selles minu omadusi nii kirjeli-
dada, et igamees mind kui võija-
kandidati võhe ära tundma peab -
seda ei või ma Lindenile andens
anda.

Balthasar Aga tohtri härra -

Burgmann (võtab ajalehe taskust)

Siis ta seisab! Siin võid sa seda
lugeda!

Balthasar. Ma olen seda juba lugenud!

Burgmann (lõhke taskusse postes)

Ma mõislan lalle selle eest juba
kätte maksta; - see kuulutus peab
sinu härrale - aga - pea - kas sinu
härra täna õhtu pooltel koju jääb?

Balthasar. Teinekõik õhtu pooltel.

Ta läheb vist alles õhtu eelvälja.

Burgmann Suurepäraline. Siis
on paras aeg. Teine kord ta enam
kuulutust lõhke ei pane.

(naeldes). Hahaha!

Balthasar. Tohtri härra, kui ma
paluda tohtri, olge minu härra
kostu armuline.

Burgmann (naeldes). Nii armuline
naga ta seda ara teenib.

Balthasar. Kas ma Teile plaanist
midagi teada ei tohi.

Burgmann. Ei!

Balthasar. Noh, siis on minu
kohus mitte nedagi täna sisse
lasta.

Burgmann. See oleks aga lops!

Balthasar. Ja - minu härrat hoivatada.

Burgmann (Balthasari teravalt silmit-
sedes) Kas sa aga na wainida woad?

Balthasar Maagu haud!

Burgmann Tõesti?

Balthasar Tõesti!

Burgmann Siis kuule. Nende naeste-
rahwaste hulgast, kes oma riigid poste-
restante selle kosjakuulutuse pääle
sisse saatsiwad, olen ma mõned wälja-
walinud ja armastusest nõretawa
riijadega neid tana õhtu pooleni
sua kutsunud.

Balthasar Siia?

Burgmann Siia nortesse

Balthasar Tohtri härra, sellest

saab minu härrale wäga halboim-
kord.

Burgmann Mida halwem, seda
mägusam on kätte maksmine.
Et sa mulle aga wainid!

Balthasar. Isjal woiwad aga pahad
tagajärjed olla.

Walnis NB

Burgmann ^{6.} Nali nalja vastu!

Balthasar. Mõnu härra tahab Hdele
Hohenfels'i kosida. Tema isa —

- (Kella rõlismust on kuulda) ..

Burgmann. Ja tuleb! Wait! Hra
läse midagi märgata! Ma lähen
tagumisest trepsist alla, et meie
kõnku ei puutu. Et sa mul
aga wainid! (Hra pehem. poolt)

2. etendus

Balthasar

Balthasar (sõrme nina külge pannes).

Kas ma wainin? - Kas ma raagin? -

Mõnu härra manslisid küll
just ei kardda, aga niisugune kari
tanutajaid naesterahwaid - noh
see ei tee talle õieti midagi wiga -
päris paras karistus selle eest, et ta
enne igale undrukiule järele jook-
sis. Kuidas tema õrnus isa temale
küll jutlusid pidas kõlbusest ja
kõmbusest, kuidas ta teda lüdru-
nute eest hoiatas, nagu raugehaiguse eest.

kuindus ta temale, et kõlbluses harju -
tada, iga õhtu palvetundi pidas
(puhib silmi) ja nüüd on temast
ometi, nende naitsabi nõuude pääle
waatamata, päris Don Juan saanud.

(Pahaselt) Ja, isegi nüüd, kust ta kosida
tahab, saab ta (võtab peenimese kirjakese
tasnuol) veel niisuguseid kirju!

(Waatab kirja igast küljest). Et see
naesterahwa näest, on selge.

Tarwis teda ainult nuusutada (nuu-
sutab kirja), terve lõknaeli pood
lekkab vastu! Aga wait (Pistab kirja
tasnusse) Ja tuleb!

3. etendus.

Linden Balthasar

Linden (astub ruttu sisse, paneb
kübara ja rindad ära). Veel ühtegi
kirja Hohenfels' idelt?

Balthasar Hohenfels' idelt? Ei! Aga -

Linden Aga?

Balthasar Äärra!

Linden (enesele) Äärra veel mitte

8.
vastust minu kirja peäle?

Balthasar (kõvemini) Heärra!

Linden (enesele). Kas isa tõesti
Hdele ära keelab - ei, seda ta ei wõi
ja ei tohi mitte!

Balthasar (waga kõwasti) Heärra!

Linden. Mis on?

Balthasar See ei ole ometi õige Teist-
na, tagajärjed ei jää tulemata.

Linden Missugused tagajärjed?

Balthasar. Waene Hdele!

Linden. Kas sul tema käest tea-
teid on?

Balthasar (toas ringi käies ja mööbli
pealt tolmur pühkides). Kui härra
Hohenfels - noh ma ei ütle parem
sõnagi, see on ometi kõin asjata!

Linden. Balthasar! (Temale juule
minnes) Mis siis juhtunud on?

Balthasar. Tälle ilus loonele.

Linden Irimere jäta mind rahu-
le oma halpustega!

Balthasar (seisma jäädes)

9
Hoal pused? Armuline härra kui
Adele isa sellest kuulda saab siis
läheb naesewõtmise - (Puhub läbi
sõrmede)

Linderr Kas sa hull oled!

Balthasar Ma olen teid hoiatanud
ja hoiatanud - kui sagedasti!

Aga kes mitte kuulda ei taha, see
olete Teie!

Linderr (surritud: rahuga)

Balthasar, viimast korda! Kääzi,
mis on juhtunud?

Balthasar Teie teate, et härra Hohen-
fels näte ja jälgadega Teie kosimise
wastu on, seot et temal teada on
kuidas Teie naesterahwastele järele
poonsete

Linderr (kuijalt) Balthasar!

Balthasar Kas see wabrest nõrda ei
ole?

Linderr Kahjuns, kahjuns! Minu
wäinesed ilma üütad armulood -
neid on sellens tarwitatud, et minu

ei tea mis teha.¹⁰

Balthasar Härra Hoherfels kar-
dab, et Teie truudus - noh Teie
saate minust aru (pubulb sömede
wähele)

Linden O, kui ta minu pala-
wat armastust -

Balthasar (temale wahderäänides, wõtab
riija tasnuust wälja) Ja seda riija siin
teans -

Linden (uttu) Üns küi ?

Balthasar ddelest on mul küll
õige nähtu!

Linden Ja ei mõtle orneti -

Balthasar Noh, see on muudugi
jälle mõni õrn riijakene, mõni
kutsenekene sinna ja sinna, nagu
neid Teil juba Terwed paberii korwi-
täied on.

Linden. Kiri siia (Wõtab riija ja
lob sed aenesle) Tä on nõuus -
tahab tänna seda mulle ise ütterna
tulla. Tore! - Suurepäraline!

Balthasar (enesele) Tõre! Suurepära -
line! See mamsel riigutab küll õige
armsalt.

Linden (Balthasari kodustades) Inimene!
Ha! Kodukalnur! Täna veel! Kein
on korras! Adele on minu! Hoissa -
ssa! (Tantsib Balthasariiga)

Balthasar (hingetult) Aga - mu
Jumal -

Linden (vaatab kella) Warsti 2!

Balthasar (puhib oma otsaesist)

Olen - paris hingetu - mis - see - sus -

Linden (enesele) Ta võib siis iga
silmapiln tulla!

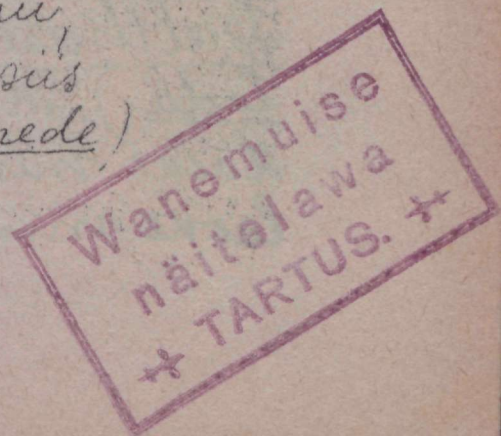
Balthasar (nagu ülaval) - Dieci tähen -
dama peab?

Linden Et mul ja - sõna käes on,
Adele on minu oma!

Balthasar Ta see. kiri?

Linden See on ju Adele käest

Balthasar Jumalale tänu,
minu kahtlustamine oli siis
põhjuseta (Puhub läbi sõrmede)

Linden Sa riigutab mulle, et
12.
tema isa veel tana minu juurde
tuleb ja oma nõuuselemist
meie abieluns isinlikult teatada
tahab.

Balthasar (ehmatanult). Härra
Hohenfels?

Linden Tema jah, kes siis muu?

Balthasar Tana veel?

Linden Ma võin teda iga silma-
piln oodata.

Balthasar (joonseb rahutult edasi-
tagasi). Armuline taivas! Ilm
läheb - (pehneb läbi sõrmede)

Linden Mis siis juhtunud on?

Balthasar Jumala pärast - tohter -

Linden (uttub temale järele). Mis?

Tohter? Kas sa haige oled? (Võtab
teda nimest kinni)

Balthasar (Katsub ennast habas-
tada). Ma mõtlesin ju rohe!

Laske mind lahti, armuline härra,
laske mind lahti!

13
Maa pean tolitri juurde minema!
(Kisub enna & laski. Luttu resnussest
ära)

4. etendus.

Linden

Linden Harapois on vist totraks
läinud. Mga aeg on juba hiline!
Luttu nature rüdeid noraldada!
(Läheb peegli juurde) Adele palwetele -
(säädab kaelasidet) ei saanud ta
ometi wastu parima! (Lilitab juunseid)
Armas tus on wõitnud / unse nella
kõliotamist on nuulda). Tä tuleb! Mga
olen süsni wäga äritatud! Tä tahab
ootamata tulla, kirjutab mulle
Adele (istub seljaga resnusse poole)
sellepärast ei tohi ma märgata
lasta, et mulle tema külas näin
juba teada on antud - (Wõtab aja
lehe, seda waadeldes) oleme siis nü
hooletu kui wõimalis

5 etendus

Linden. Liira Pääsune.

Pääsune (astub tasakäsi keskkunsest
sisse ja jääb kartlikult tahapoole.

Lühune kleit, nagu kooliskäijal)

Lindern. Hiisapapa lasel kaua
oodata. Kus ta orneti jääb! Võib
olla et see orneti tema ei olnud!

(Pöörab aegamööda ümber, silmab

Pääsunest). Üks naesterahvas!

Habandage! (Kargab üles enesele)

See tuleb halvata ajal - (Kõvasti)

Kellega on mul au? (Enesele) Plus
näekere!

Pääsune (Kartlikult paar sammuni
ettepoole astudes). Liina Pääsune!

Lindern (enesele) Väga halb - nüüd -

väga halb! (Pääsunele) Kellega on

mul au? (Enesele) Üks teine kard,

ainult mitte just nüüd! (Kõvasti)

Kellega on mul au?

Pääsune Minu nimi on Liina Pääsune!

Lindern Killega võin ma teid teenida?

(Pääsune näpsitseb kübara paelu hõbõlinult.

Lindern kõrvale)

Wõtku teda! (Pääsukesele¹⁵). Ma küsin
Teilt, mu preili, millega Teid teeri-
da wõin?

Pääsune (astub jälle mõne sammue
ettepoole). Härra Lindern?

Lindern Ja, nii on mu nimi!

Pääsune (kartlikult) Teie kirjuta-
site mulle, - et - et - (wairib häbelikult)

Lindern Ahina Teile kirjutanud?
Ei mäleta, et Teiega kirjawahetuses
olen olnud. Mul ei ole ari Teid
tunda.

Pääsune Siiski - kui na mitte
isindlikult, siis kirjalikult ometi!

Lindern Tub a jälle üks kiri!

Teie raagite mäistatusi (Enesele)

Iga silmapilk wõib ära papsa tulla

(Kõwasti). Palun seletage mulle

ometi - (enest) kui ta selle tuduwa

minu toas leiab - (kõwasti) kuidas

kirjalikult? (Enesele). Siis peab ta

mind kindlasti mõneks Don

Juaniks.

Pääsure (kartlinult⁶) O, Teie teete ainult
nalja! Kas te mulle ei kirjutanud -
Linden Ma olen tõesti väga uudis -
himuline!

Pääsure Et Teie mind - et Teie - mind
Linden Palun, rääkige lõpuni! Mul
on vähe aega.

Pääsure Ma häbenen seda Teile otse -
kohe suu sisse ütelda

Linden (enesele, pahaselt) Seda na veel!
Muid hakkab koguni häbenema,
ja äiapapsa võib iga silmapilk siin
olla! (lõvasti) Veel võid, mu poeili,
palun ma Teid mulle ütelda, mis
ma Teile kirjutasin.

Pääsure O, Teie üleannetu!

Linden (enesele) Kui ma temast
ainult lahti saaksin! (lõvasti)
Ma pean Teile tunnistama, et
mul mitte silmapilksugi enam
Teie jaoks aega ei ole - mis siis -
kui ma paluda tohin - mis olen
ma Teile kirjutanud?

Pääsune Et Teie mind ^{17.} - (vaheaeeg)

Linden Edasi! Et ma Teid -

Pääsune Et Teie mind - (Waheaeeg)

Linden Seda ma juba kuulsin,
aja mind edasi, edasi!

Pääsune Et Teie mind naesens
takate wotta! (Paanel mõlemad
käed näo ette)

Linden (poornab tagasi) Naesens
wotta! Mu preili - nae - sens
wotta! (Naerdes) Hahaha!

Pääsune (haawatult) Teie naerate?
O, see ole ülearmetu!

Linden (naerdes) See otete ju
waewalt noolist wäljas!

Pääsune Mu härra, ma olen
juba 15 aastane

Linden (naerdes) Ja tunnete juba
tarmidust mehele minna?

Pääsune Ma olen tütarlaps. See
sona ütleb Teile rõin. Kasei ole
armastuse igatsus naese osa -
ta peitub juba lapses ja õitseb weel

18
auuväärilise eide südarnes!

Linden (naerdes) kuidas? Ma
hain veel naerda? Siapappa -
ja see kosimine! Seis ürdi hark-
kast mul halwaks minema.

Pääsune Teie otsimise pääle panna -
sin ma Teile oma nätt -

Linden (edasi tagasi nõndides)
Kumalus!

Pääsune Sest ma ei taha enam
kauem nõli witsahirnu all ägada.

Linden (enesele) Mis ma pean
pääle hakkama!

Pääsune. Kas Teile tunnete Hma -
rinnu?

Linden (enesele). Kuidas ma uneti
selle mehele minemu hulluses
plina oma kaela päält ära saan
saata?

Pääsune. Ma tahan Teile truuaras-
taja - Amarik - olla, kui Teile - minu -
koit - olla tahate.

Linden Kinge ära, mu preili, ma

warmutan Teid, ^{19.} minge ära!

(Tahab teda unsest wälja tungata).

Pääsune. Kas see on armastus?

Linden Ahis armastus! Kurnalus
urnaluse pääle! Minge!

Pääsune Teie kiri ja see üles pidamine!

Linden (enesele). Hia papa ei tohi
teda mingil tingimisel siit leida.

(Kiwasti) Ahu preili, weel kord: minge
ehk ma tarwitan wägivalda! (Wõtab
ta kinni ja tahab teda unse poole wia)

Pääsune Ahu Turnal! Kui wisa-
seta! Teie kiri oli nii magus, nii
armastuse igatsusest lehinan ja - nüüd -
näitate mulle uot? Ah põlgan
Teid! (Pöörab rutu ümber ja tahab
minna. Unsenella helistamist on
nyulda.)

Linden. Heiljans jäänud! Hia papa!
Kui ta ternale wastu tuleb! (hoiab
Pääsune't tagasi). Ahu preili! Tääge
süa! Mitte ära minna!

Pääsuke (õndsalt)^{20.} Teie ülearmetu,
kas Teie nüüd oma ülenohut ära tunnete
Linden Ja, ja, ma tunnen kõin,
kõin ära! - Aga ma warrutan Teid -
keegi ei tohi Teid siin näha. Mul tulewad
wõõrad - mu Jumal, ta on juba trepi
pääl!

Pääsuke Mu härra, Teil ei ole tarwis
minu pärast häbeneneda, ma olen
hääst perekonnast.

Linden Ei, ei! Pagana pihta, ei!

Pääsuke (istudes) Armastus annab
mulle julgust.

Linden (natsub Pääsukest tooli
päält ära wiia) See ei lähe mitte
pagana pihta weel wõrd, ma ütlen:
see ei lähe mitte - Teie hää rinni -
Teie au - ruttu - siia tuppa.

(Hüb ta parem. p. unse juurde)

Pääsuke (unse pääl) Mu, kort,
kunas wabastad sa oma Amariku?

Linden (pane unse rinni)

Pärast! Pärast!

21.
6 etendus.

Linden

Linden (haarab pääst rinnu). Kuudas
sinn kõin ümber näib! Kuudas sinn
keerleb! See naesterahmas - on vist kus-
gilt hullumajast ära jooksnud.

(Koputakse)

Koputakse! Hiapapa! Lisse!

7. etendus.

Linden Julie Rumbold

Linden (põrnab ehmatades tagasi;

Rumbold (edevalt väga silma rõnvalt
rüdes). Eks ole, ma tulen ootamata mu
härva! Teie olete orneti härva Linden?

Linden (ohates). Kalkjus olen ma
see.

Rumbold. Teie kiri - teie näete ma
usaldan Teid, ma usin aumiehe
sõna, seda Teie orneti olete, mu härva?

Linden (enesele). Hu väene pää!

Kas ma und näen, või on see ilmsi?

Rumbold. Teie tarate siis minu
näht wõrtu wõtta?

Lindern (enesele²², süütab parema käe -
warre wälja). See on minu parem
käsi!

Kumbold. Waadake mu härra!

Lindern (enese pahem. nätt wäljasru tades)
See on minu pahem käsi!

Kumbold. Ma ei oles ajalehes ilmu-
nud nosjakuulutuse peäle mingit
rõhku pannud -

Lindern (enesele parem. jalga wälja
süütades). See on minu parem jalg!

Kumbold. Kui mul mitte wõõras-
ema ei oles -

Lindern (enese pahem. jalga wäljasüütades)
See on minu pahem jalg!

Kumbold. Ma ütlen Teile, wõõras ema
päris tulehark, kellega kuidagi wiisi
hääga läbi ei saa.

Lindern (enesele haerab mõlema
käega pääst kinni) Ja, see on ka
minu pää!

Kumbold. See tähendab, mina
olen väga järeleandlik, läbi ja läbi

hää inissere, ütlen²³ ma Teile, päris
Lambatallexere!

Linden (enesel) Kurnuline Jumal,
see ei ole unenägu!

Kurnbold Aga kui majatütat, ei woi
ma oma õigusi kitsendada lasta -

Linden (enesel) Ma olen ülmal!

Kohutaw tõsidus!

Kurnbold Sellepärast saab meie
maja harwa sõjaseisunorrast lahti
ja sellepärast arwan ma ka kõige
paremaks abielusse astuda.

Linden (enesel) Ühe sain õnnel-
likult nõuale täimetada ja nüüd
teine weel!

Kurnbold (ennast häbelikus
lehes). Ja sellepärast olen ma
süü, et -

Linden. Hiimati - et minuga abi-
elusse keita?

Kurnbold. Noh muidugi!

Linden. Teda ma mõtlesin!

Kurnbold. Ma pean turristama,

Teie meeldite mulle! ²⁴ Noh, ja mina?
Kui ma ka pimesõu iludus ei ole,
siis ometi - noh, viisakus ei luba
mind iseenesest niita.

Lindern (enesele) Küüd peaks äiasõpa
tulema! Tema kahtlus leiaks nähta -
vasti tõendust. Adele olens mulle
kadunud!

Rumbold. Ah härra, mul on ohvri -
meelne loornus. Mis ma veel viisi -
tan? Ah härra, siin ma olen - võtke
mind! (Lähel Linderni poole)

Lindern (taganele). Ah preili, Teie
olete täiesti ensiteel

Rumbold (Linderni poole minnes)

Kes siis nii karulik on? Misugused
mehed ei võlba meie aastasajal!

Lindern (taganele) Minu preili,
jumala pärast!

Rumbold. Mul on avalik loornus
ja annan ennaot nagu ma olen!
Nii siis, ärge wastu piigeldge! (Lähel
tema poole)

Linden (haarab tooli ja hoiab seda
omais) Tagasi! Tagasi! Kinge!
Ruttu! Ruttu!

Rumbold. Teie ülespidamine mu
härä, võiks mind peaaegu haavata,
kui ma nii õrn oleksin, nagu muudu
tütarlapsed. Misugust häbelikku noort-
meest ei ole ma oma terve elu sees veel
näinud.

Linden (näed paludes tema poole siru-
tades). Minu preili, halas teist!

Rumbold. Minu ümmale! (Tahab
kaelustada)

Linden (tooliga) Turnala pärast!

Rumbold. Keik on andensantud.
Minu kaerlasse!

Linden (tooli ees hoides). Siis kuulge
orneti!

Rumbold. Olete Teie aga häbelik!

Linden. Hainige orneti!

Rumbold. Kui ma taharu.

Linden. Ei, kui mina taharu!
Siis kuulge orneti!

Rumbold. Kui ma tahan!

Linden. Ei, kui mina tahan!

Rumbold. (nuttes) Kas niiviisi
põuudiga ümber käidakse?

Linden. Issand Jumal!

Rumbold. (nuttes) Waesed naeste-
rahwad on ometi ainsult kannata-
misens loodud. (Agedalt) Aga ma
ei lase enesega halvasti ümber käia
Kas saate minuot aru!

(Kõliatatakse.)

Linden (segaselt) Kia papa!

Mis ma nüüd teen! Minu preili,
minge ometi - ei! Täage!

Ainsult silmapilguks - ja ja - palun,
astuge sinna tuppa (Wüb ta parem.
p. ukse poole). Ei, ei, mitte siia, see
on juba ära antud, siia tuppa!

(Wüb ta parem. p. ukse poole)

Oodake - kuni - kuni - ma Teid
hüüan!

Rumbold. (paneb näed tema kaela ümber)
Mu armsam!

Lindern. ²⁷Ma lämbün ära! Ruttu
sinna tuppa!

Rumbold. Ilma musuta!

Lindern. Meid waidanse näha. Parast!
Parast!

Rumbold. Kui meid keegi ei eksita,
Lendan ma sinu kaenlasse! (Suudlib

Lindeni ja hiispab tuppa).

Lindern (suud pühkides. See on
üks pagana naesterahwas!..

Rumbold. (näitelawa taga) Ma lase
mind kaua oodata.

Lindern. Ei! Ei!

8. etendus.

Lindern

Lindern. (Kangel toolile) Mis see on t
Kes seletab seda hullu saatuse taganuu-
samist, mis täna minu kaela on
tulnud. Mis suure paha waim saadab
mulle need hullud - aga ma arwan -
koputati! (Kumbates). Sisse! (Waine wah-
aeg). Kas keegi ei koputanud?

(Kumbates) Sisse! (Waine waheneer sisse)

hingates). Lootust! ¹²⁸ Võib olla! Weel ei
ole kõik kadunud! (Koputatakse)
Hiipapale vastu, ilma et midagi mär-
gata lasta ja - (koputatakse) Lisse!
See ta on! (Kesinuks lähed aegamööda
lahti).

Peterdus.

Linden. Sabina Petersell.
(Sabina Petersell - lühikese aruga, mis
iseäranis ta mängust silma peab
paistma)

Linden (enne kui Sabina sisse astub,
sügavasti kumardades). Missugune au!
Härra Hohenfels!

Petersell (silmatornavate värvidega viides,
juused ripuvad sügavasti otsa peal,
korv näevarel, rumalasti naerdes)

Härra! Hahaha! Ma ei ole ju kellegi
herra, ma olen mamsell. Hahaha!

Linden (otsaette lüües). Kadunud!
Kolmas! Minu saatuse nibe karikas ei
ole veel tühi. (Kelsinult naerdes) Ta kui
na terve pörgu minu vastu oleas, minna

mina jaan kindlaks. Ma wõitlen temaga
Hdele pärast ja kui ma näotan - (astub
laua juurde, võtab pistoli narkist pistole) sina
ei jäta mind siis mitte maha, sina annad
mulle mu viletsuses - unustarnist!

(Laadib pistolit)

Petersell. Teie ei taha mind ometi maha
lasta?

Linden. Olge mureta. (Pilgates) Teie tulete
murdugi, et minuga abielusse heita?

Petersell. Ja ma tahan Teiega abi-
elusse heita, aga pange enne see lasne-
rüüst näest ära! Ma kardan nangesi!

(Läheb natuke taga poole)

Linden. So! Halvuis! (Paneb pistoli
laua pääle). Keelab härra Hobienfels
mulle Hdele nätt - weerand tundi
hiljem - ja kõin on - mööda.

Petersell. Teie kirjutasite ju mulle et
Teie minuga abielusse tahate heita!

Linden (hüütult) Kas ma Teile
seda kirjutasin. Võib olla! Mina
pean nüüd kõin võimalikuks!

Petersell (nutuselt³⁰) Noh siis keitne
ka miruga abiellusse!

Linden Kohe! Kohe! (Edasi tagasi
nõndides eneselo). Adele, see oli ilus
unenägu -

Petersell Minu ema arwas, et mind
ükski mees ei taha, sellepärast et ma
nii loll olla! (Naerab). Hahaha!

Linden Kohe! Kohe! (Eneselo)
Oh kui õnnelikuks teeb mind sinu
armastus!

Petersell (naudes) Ja näete, nüüd
ma leian omesi veel mehe! Ma ei
ole sugugi nii loll, kui inimesed
arwavad, ma olen ainult natuke
rumal.

Linden Kohe! Kohe! (Eneselo) Elu
hulgas mulle kõige heledamas
õnne walguses vastu

Petersell Kuulge -

Linden Kohe! Kohe! (Eneselo)

Aga eksitus! Hirmus eksitus! Minu,
täht langeb, minu õnn langeb usuks!

Petersell kuulge ^{3!} kime!!

Linden koke! koke! (Enesele) Hdele
kavtus ei kanna ma ära. Kui ta
minule kadunud on, siis - (näitab pistola
pääle)

Petersell Ma ei ole nii rumal kui ma
välja näen, ma olen ainult riutuse
loll.

Linden koke! koke! (Enesele) Ma
olen kõige parema vastu valmistatud.
(Kõlistatuse)

Ma papa tuleb. Hei preili -

Petersell. Kui Teie minuga täiesti
abielusse heidate, lubas minu ema
Teile iga aasta ühe neumsea saata,
ta ütles, ta olla rõõmus, kui ta minust
lahki saavat! (Naerab) Hahaha!

Linden. Siia kappi! (Näitab kapi
poole). Silmapiln peitne emmast
selle sisse ära!

Petersell. Ei, mis pärast? Ma kortsutan
oma kleidi ära.

Linden. Silmapiln! Ehm - (Näitab pistol)

Petersell (taganeb kartlikult). Ma lähem oma ema juurde.

Linden Paras! Müüd on see liiga hilja! Silmapilk nappi!

(Tõstab pistoli)

Petersell. Aga Teie lasete minni jätta wälja? Ma pean ju sõjega abielusse heitma

Linden. Kui paras aeg on, teen ma kapi unse lahti. (Lükkab Peters. sisse)

Aga ma annan Teile nõuu - mitte häält teha - muudu - ma lasen!

(Paneb unse rikki)

10 etendus.

Linden. Karoline Kurenork.

(Kuna Linden ettepoole lähleb, astub Kurenork sisse ja tuleb tema järele ettepoole, ilma, et Linden teda näeks)

Linden (pistolit laua pääle pannes)

So! See on siis ka naelast ära ja varjule pandud! (Kapi poole näidates)

Ma lähem hulluks! Siia papa, ilmu, ilmu, enne kui need kurjad waimud

33.
süü majas minni ja minu õnne
vastu lahti pääsevad! Hia papa, ruttu,
ruttu!

Kurenorokk. (wanatuduun, pikad loxid,
wanatmoode riided). Härra Linden!

Teie kirjutasite mulle - (Luudleb kirja,
mis tal käes on ja mis ta siis ühte suurde
tassusse pistab)

Linden (waatab talle kaua otsa siis ära
pöörtes). Ei ole veel ots käes veel üks!

Kurenorokk (magusa naeratusega) Ma
olen oma südant läbinatsunud -

Linden (enesele) Ja üks inna hiimsam
kui teine!

Kurenorokk. (nagu ülew.) Ja otsusele
jõudnud neitsi seisust maha jätta.

Linden (enesele) Selle pääle ei ole
lootuse järele Hia papal waja armunade
olla. Tulgu nii ta tahab! (Ishtub, loeb
ja pöörab selle juures Kurenorokale selja)

Kurenorokk. (uhnusega) Ma olen wanast
püyeri perenkonnast, olen seni kui süa
igat einfach kosilast nagu rood ja kohus

Wanemuise

näitola

TARTUS. †

Tagasi lünnanud. (Magusalt) Aga Teile
 mu härra, Teile - o, mu süda. Kuudas
 olen ma iseenesega wõidelnud, Teile
 ei saa oma - oma - armastust mitte keelata.
 Teile ei kuulu ju sugugi! Teile magus nari,
 (õratab sille taskust ja suudleb) mis mind
 siia juhatas - aga mu härra - Teile külmus,
 Teile ülespidamine - kuidas pean ma
 seda mäistma? Ma toon Teile oma
 karske pühendatud südame ja Teile -
 pöörate mulle selja! Mu härra! Kas
 näitab nii ennast tuline armastus,
 millest Teile mulle kirjutate?
 (Suudleb kerya) Ei - misugune ülespida -
 mine! Kas see on mehe kohane?
 See on enam kui ordinär!
 Peiu, mu härra! Kuulge! Ma lähen
 ära! Kuulge! Ma lähen ära Teile juurest
 ja minu neitsikuu au juures tõotan
 ma Teile - ialgi enam üle Teile lähe
 astuda! (Magusalt) Aga ma wain ka
 anders anda. O, mu süda on wäga
 leppimise poolt.

35
Minu armastus, minu magus,
karoke armastus, ühegi ilmaliku
kire läbi roojastatud -

Linden (üleskarates). Ma arvan,
Teie tahtsite ära minna! Kui ma
paluda tohin, siis ruttu! Otsenkohe!
Talamaid!

Kurenokk. (tagasi pörgates). Minu
härra! See sõna ja Teie kiri - (suudleb
kuja)

Linden Kiige oma karoke, magus
armastus jälle koju -

Kurenokk. Mis, mis?

Linden. Mina ei mõtlegi selle peäle
et teda ilmaliku kiredega roojastada!

Kurenokk. Oh pfui! Kas ma niisugust
ümberraimist ära olen teerinud?

Minu härra! Teie unustate ennast
ära!

Linden Ma palun Teid, minge
ruttu - (lähub Tema poole)

Kurenokk. Mu pää käib umber!

Linden ^{36.} kuuld pean ma Teid
valjaviskama!

Küerovk. Ma mines tan ära!

(Langel Lindenile kaels ümber, teda nõvaski
riini hoides)

Linden (kalsub teda lahti raputada)
See puudus mul veel! Mu preili!
Kas Te nõdra meelne olete? Laske
mind lahti! See seisukord - kui
äiapapa mind nii leiab - taevas ja ma
Ta ripub, kui tanjas mu küljes! Preili!
Hirmus! See paneb tänasele päevale -
mu preili, laske ometi lahti - krooni
pähe!

11 etendus.

Endised. Balthasar

Balthasar (sisse astudes) Säl on nüüd
see kupatus. Tohtrit ei võrud kuskilt leid
kuni ma teda -

Linden. Balthasar!

Balthasar. Armuline härra!

Linden. Appi, Balthasar, appi!

Balthasar. Mis see siis peab tähend

Linden Uns nödra meelne! Kisu ta
minust lahti!

Balthasar (natsub Kurenska asjata ära
siia). Hohenfelsi härra tuleb kohe
minu järele!

Linden Tawita wägivalda! Ruttu!
Ruttu!

12. etendus.

Endised Hohenfels

Hohenfels. Härra Linden! Mis ma
naen?

Linden Uns nödra meelne, härra
Hohenfels!

Balthasar. Minu naene, härra
Hohenfels.

Kurenska (aegamööda sirgu tõus-
tes). Minu naene! See sõna ära-
tab mu jalle elusse. (Balthasari)

Teie olete mu päästja!

Hohenfels (kaheldes). Teie naene?

Balthasar Ja, see on minu naene,
onnetu Liisine, kellel (otsaesise pääl
näidates) siin kõik mitte korras ei ole.

38

Kurenorkk (uhkusega) Karoline Kurenork on mu nimi, peenikesest pärjari perekonnast

- Balthasar Kuulge nüüd härra Hohenfels? Uhkuse hullustus! Luuruse hullustus, nagu härrad arstid seda nimetavad.

Linden (Balthasari). Hii ta ometi toast wälja!

Balthasar (Lindeni) Kohe! Kohe!
(Kurenorkale) Tule, Liisikene! (Tahab teda ära wida)

Kurenork. Karoline Kurenork on mu nimi (Balthasari). Teie naesens pear ma siis saama?

Balthasar (enesele) Hoidku mind taeras oma wõnul päivil sarnase õnnetus eest!

Kurenork. O magus sõna! Naene!
Naene!

Balthasar. Tule ometi, Liisikene!
(Hohenfelsile) Kas ma ei ole kahetsemise wäärt?

Hohenfels (pilgates) Muidugi,

meidugi! Ma näkäten Teid kõigest
südamest (Balthasar ja Kurenankära)

13. etteõigus

Linden, Hohenfels, Pääsune
Rumbold, Petersell.

Linden Miss. iguneau! Härra
Hohenfels!

Hohenfels. Mitte ilmaegseid kõne-
käänusid, mu härra!

Linden Palun võtke istet! (Panub
temale tooli, istub ise Hohenfelsi kätte)

Hohenfels. Teie palusite minu
käest kirjateel Adelele kätt

Linden Kui ma Adelele annan
võiksin nimetada, siis teeks see
mind kõige õnnelikumaks sure-
likuks! (Pahem p. toas kuulduv kõva
arvatus: absurd!)

Hohenfels. Palun, härra Linden,
arge raarige wahela. Teie palusite
Adelele kätt ja mina arvasin, et ma
seda Teile keelama pean

Linden (hakkab rahutuks minema)

See rahutus peab kuni selle silmasilgani
 teema, mis Pääsune, Humbold ja Peterselli
 oma pidurõhtadest välja tulevad)

Härra Hohenfels! (Parem. p. toas on
 kõvat kõra kuulda).

Hohenfels. Teie naete, ma olen avalik,
 härra Linden! See on juba kord minu
 süs. Otsenoke välja, mitte nagu nass polava
 pudru ümber käia! Ja mis pärast arvan
 ma, et ma Hdele rääki Teile keelama
 pean? Sellepärast, et ma järele kuulda -
 mistel Teie üle, mida ma kui Hdele
 isa Tegema pidin, teada sain, et Teie
 naesterahvastele järele olete jooksanud

Linden Härra Hohenfels! Tõelised
 jutud! (Petersell koputab kapiukse
 pihta)

Hohenfels. (enesele) Tä on silma -
 paistvalt rahutu. (Lindenile). On
 mulle armas kuulda. Aga mis Teil on?
 Kas Te haige olete?

Linden. Ei ei! Ainult natuke äri -
 tatud - Teie siin olen - see ar, Teid

41
minu nooteris näha -

Hohenfels. (wahle väärides) Teil ei ole
siis tõesti ühtegi tõsist armulugu mõne
naesterahwaga olnud?

Linden. Minu auusõna, härra Hohen-
fels! Ei!

Pääsune (toas). Minu koit!

Hohenfels (ümber waadates) Kuid on
nii, nagu kuulensin ma härra -
mist

Linden. See oli vist tuld!

Hohenfels. Kust niisuguse väinse ilmaga
tuld peaks tulema?

Linden. Siis on see midagi muud!

Hohenfels. Teie andsite mulle oma
auusõna. Sellest on mulle küllalt!

Aralikult öelda, pidasin mina
Teid Don Juaniks

Linden. (wäga rahutult) O, Teie teete
nalja.

Hohenfels. (enesele). See rahutus on mulle
kahtlane! (Lindenile) Kdele oli Teile
aga härra kaitsja.

Petersell. (koputab kõvemini unse juhta)
Linden (enesele). Ma olen kadunud!

(Hoherrfelsile). Ja, ja! Kaits ja! Hdele!
- Hoherrfels (enesele) Ksi lähed inna
imelikumaks. Linn ei ole näin korras
(Lindenile) Tema kuutses teid armas-
tuse tuleku ja -

Kurribold. (parem pool toas). Härra
Linden.

Hoherrfels Tuba jälle! Kas siis nedagi
weel toas on?

Linden. Meie olemekaheressi!

Hoherrfels Imelik! Ja tema jaoks
minu pääle tärni nüll ähvarduste,
nüll palwetega, nüll meelitusite,
nüll pisaratega, nii kaua, kuni ma
oma wastupidamise jätkma pidin
ja Teie abieluks Hdelega luba andsin
ja nüüd olen ma linna sõitnud,
et oma lubarnist Teile isiklikult
teatada, (tõuseb üles) aga ainult
ihte tingimisega!

Linden Ja see oleks? (Tõuseb üles)

Hohenfels Et Teie põllumeheks
hakkasite, et üksord minu üütle-
mäisa -

Pääsure (wäga rõwasti toas) Minu
Koit. Siin Amarik ootab!

Hohenfels. Teie lähete rahwatuks
ja punasiks! Ma küsin weel kord:
kas Te haige olete? Ja siis weel see
arusaamata rääkimine selles toas!

Linden. Ja, ma ei ole päris terve.
Andre anders! Ehmatas selle nõdra-
meelsega!

Hohenfels. Kahetsen wäga! Noh,
Teie otsus?

Linden Otsus? Adelet naeseks wõtta!

Hohenfels. Ja minu juurde maale
elama asuda?

Linden. Ja, maale kolida - süda-
mest häameelega!

Petersell (koputab rowemini)

Linden (enesele) Kadunud! (Rõwasti)

Oigusetea - dust -

Humbold (toas, õige rõwasti) Härra

Linden!

Linden (enesele) See kaugel! (Kõnasti)
 Tahetan ma väga häärneelega maale
 vastu imber.

Pääsune (toas rige kõnasti). Miu Koit,
 sinu Amarin kutsuk!

Hohenfels Härra Linden, ma palun
 teid, minu juuresolekul seda tuba —

(Tahab põhem p. unse juurde minna,
Linden hoiab teda käevarest)

Linden (haarab oma pääst kinni)
 Ei tee midagi, härra Hohenfels.
 Kõik saab loimetatud!

Hohenfels. Miu jumal, Teie räägite
 segaselt! Mis sin juhtunud on! Ma
 rõliotan Teie teenrit. Siin on arsti abi
 tarvilik

Linden (haarab pääst kinni). Ja,
 ma pean woodisse heitma! Ma
 olen haige! Suremisel haige! (vajub
toolile)

(Hohenfels rõlistab, Pääsune
tuleb toast välja)

Pääsune (sisse astudes⁷⁵). Wiimans
ometi on minu wabastamise tund tulnud!
Hohenfels (imestades) Üks naeslerah-
was! Sellest toast!

Rumbold (toast tulles Lindemil)

Mind nii kawa oodata lasta.

Hohenfels (taganeb). Teine weel!

Petersell (kapisit wälja tulles Lindemil)

Enn Ae, ega Teie mind ometi maha
ei lase, et ma wälja tuler?

Hohenfels weel kolmas! Härra
Linden!

Linden (üles karates). Ma näen täna
wiimast norda päikest!

Hohenfels. Härra Linden - seletage
mulle ometi - waene sdele! (Wahesag)

Teie wainite? Ohu preilid, seletage
Teie mulle ometi - mis toob Teid
siis siia? -

Rumbold (wahete räänides) See härra
sinn (näitab Lindeni pääle) tahab
minuga abielusse heita.

Hohenfels. Abielusse heita! Mis

ma kuulen!

Pääsure (Rumboldile) Teiega tahab
ta abielusse astuda?

Ei, ei, minuga

Petersell (Rumboldi ja Pääsurele) Mis
Teile meelde tuleb! Minuga tahab
ta abielusse heita!

Rumbold (äritatult) Minule andis
ta lubamise!

Pääsure O, kuidas julgete Teie minu
koitu- (surub käed südame peäle)

Petersell (mõlemalele) Teie olete
häbemata inimesed! Kas saate
aru?

Rumbold Häbemata inimesed?
(Petersellile) Ei! Teie olete häbemata
inimene, kes ennast minu ja minu
peigmehe wahel teppib. (Wõtab Lindeni
käevarest kinni). Härra Linden! Eks ole,
mind tahate omale naeseks wotta?

Pääsure (wõtab Lindeni leiwat käevarest
kinni). Härra Linden! Siin on Teie
Ämarin, kellele Teie oma südame

47.
pühendanud olete!

Petersell (võtab Lindeni vestist kinni)

Ärge mind ära unustage, härra
Linden! Siinmala pärast ärge unustage
mind ära (Linden väinab, et ta
tüdruksel näkivad enese neskelt tummade
mägede labi edasi)

Hoherrfels Ma olen keeletu! Härra
Linden! Misugustel tingimustel
julgesite Teie minu lapse, minu
Adele nätt paluda ja -

Linden (vahetähepäevil) Kuulge mind!

Hoherrfels (tüdruksute peäle näidates)

Kuulge neid saäl! Taitne nende
juures oma lubamisi. Minu väene,
väene Adele! Ja ameti veel õnn -
et mina - ei! Minu au ei luba
ühte minulitgi sün vühida!

(Tahab ära minna)

Linden (tüdruksud, kes teda veel
kinni hoiavad, eemale tõugates)

Ja, minge, aiapana härra!
Ütelge minu Adelele -

Hohenfels (^{48.} vähele rääkides) Ärge
teotage seda nime!

Linden Need pistolid siin -

Petersell (kajudes) Ta tahab jälle
lasta.

Rumbold. Katsuge aga seda teha.

Petersell. Heitke minuga enne
abiellusse!

Rumbold. ja Pääsune Ei, minuga,
minuga. (Amaraheline karelus)

Linden. Ma suren Adele eest!

Äga Jumal taevas on minu tunnis-
tajaks, nende segaduste, nende juures
siin (näitab hüdruute päale) oleva
ma ilma süüta

Hohenfels. Ilma süüta? Ilmasüüta
niisuguste tunnistuste järel? Teie
olete südameata Don Juan ja liiga
alatu, et mina selle asja pärast ka
ihte sõna veel raiskaksin!

Tahab ära)

14 etendus

Endised. Burgmann.

Burgmann (⁴⁹ astub hingetult sisse
ja peab Hohenfelsi kinni) Jumalale
tänu, härra Hohenfels, et ma Teid
weel siit cest leian!

Hohenfels Mu härra! Mis te soovite?

Burgmann. Linder on ilma-
siuita! Mina - mina üksi - oh tae-
vas, kes olen sarnast vassingut uskuda
wõinud! Mina üksi olen süüdlane!

Hohenfels. Teie nimetate härra
Linderi ilma-siuitars ja siin seisa -
wad kolm naesterahvast, kellele ta
lubarnise on andnud nendega abi-
elusse heita.

Burgmann. Mitte tema - mina tegin
seda!

Kumbold. (Burgmannile). Mis? Teie!

Burgmann. (Kumboldile) Müüd wait!

Kumbold. Oho! Ma ei lase ennast
nii kergesti hirmutada.

Hohenfels. (Burgmannile). Teie tegite
seda? Kuudas ma seda peari moist-
ma!

50.
Burgmann. Kuulge mind!

Hokerfels. Räänige!

Burgmann. Ma olen veel poissmees -

Rumbold. So! Siis ka veel poissmees!

Pääsune. Hagus lootus!

Burgmann. (Rumboldile). Teie peate
nüüd wainima.

Rumbold. (paanel näed puusa, Burgmann!)

Kes on siis oieti see isandane. Waata!

Waata! Muisugune pergamendi nägu
tahab mind wainima surdida!

Hokerfels (Rumboldile). Palun, palun,
minu daarmed! Müüd weinige!

Burgmann. Tuba armuugi ajasinad
sõbrad mulle pääle, et näise wõtaksin
Kuna ma aga abielus midagi külge -
tõmbawat ei näe ja oma poissmehe
põlwe ülenõige armastan -

Pääsune O, see hirmutis! -

Burgmann. Ei suutnud ma otsu -
sele jõuda abielu - jumala - sidemeid
kanda. Sellepärast otsustasivad minu
sõbrad mulle kätte maksta selle eest,

et ma nende ette pstänenuid ja mani-
tsusi tähele ei pannud. Sellens
saatsivad nad kohalikkudesse lehte-
desse kosjakuulutuse sisse, milles
minu isik nii kirjeldatud oli, et iga-
mees mind kui kosja kandidati ära
pidi tundma. Isäranis tegev selles
asjas oli minu sõber Linden siin.

(Lindenole) Kasei ole mitte nii, Fritz?

Linden. Kõõmsas tujus söögilaua
juures sai see nali sõprade poolt otsu-
sens tehtud, ja ma pean tunnista-
ma, et mina kuulutuse kokku-
sedja olin

Burgmann. Selle kuulutuse peale
tuli mulle hulka kirju. Ma teadsin
et sina, Fritz kuulutuse kokku-
sedja olid ja tegin otsusens sulle ka
tünki mängida.

Linden. Kuidas! Sinu poolt on need
naeste rahvad siin -

Burgmann Lase mind ära äärida!
Ma walisin neli kirja wälja, vastasin

nende pääle kirjadega ⁵² täis armastuse
tuld ja nutsusin neid abielu kandi-
datisid täna õhtu poolens sinu korte-
risse, kuna ma maja- ja korterinumbri
kõrva päält ära tähendasin.

Linden Burgmann, 'Kis oled sa tei-
nud.

Kumbold (Burgmannile). 'Kis ma
nuulen? Teie olete mulle kirjutanud?

Burgmann. Ja, seda ma tegin!

Pääsure kui hirmus mind nõnda
petta, minu tundmustega nõnda
pilnawalt mängida.

Petersell. (Burgmanni pääle näidates)

Sis võib nüüd see siin mind na-
naeseks võtta! (Kummalalt naerdes) Hehe!

Hohenfels (Burgmannile) Ja need
ongi need naesterahwad siin?

Burgmann. Ja! Härra Hohenfels!

Kui Balthasar mind üles otsis et
mulle teatada, et Teie täna Lindenile
võersins mõllete tulla, siis nägin ma
ette ära, missugused seneldused Teie

ja Friitri vahel selle⁵³ nalja pärast
tõusta võinivad. Ma ütasin siia ja-
Rumbold (vahelräänides) Kas Te lõpule
olete jõudnud? Ma ütlen Teile, selle
juures ei või ma mingil tingimisel
vaikida.

Pääsune Blind pilne mängunanniks
teha, alatu, hirmus!

Petersell (naerdes). Noh kas võtate
siis mind ära!

Burgmann. Mu daamed, ma tunnis-
tan oma süü kahetsedes üles ja
palun alandlikult andeks!

Rumbold. Ei, andeksandmist ei ole!
See on poisine ülespidamine.

Burgmann. Ja teiseks palun ma
Teid nii ruttu kui võimalik siit
lahkuda.

Pääsune (vajub väsinult toolile). Ma suren
tõessti veel murtud südamega

Rumbold (väga äritatud) Ma lähen, sest
siin, nagu ma näen, olen ma üleliigne
(Burgm. poolt rusinaga ähvardades) aga seda ma

54.
ütlen Teile, esimesel juhtumise - noh, Teile saate
minust aru, Teile, Teile! - (Ruttu ära)

Pääsure (ülekarates) hina vaene, nii noorelt juba
pean ma seda karivat -

Burgmann. (vahele räänides) Minge, minge!

Pääsure ja ma lähen; aga needmine ja põlgus
keigile meestele, kes ühe tütarlapse armastava siida -
onega pilkavalt ja teotavalt ümber käivad

Burgmann. (Peterselle, unse pool näidates) Hu
preili, kui ma paluda tohivassin!

Petersell (nutuselt). Kui ma ilma mehetu
raju lähen, siis hakkab mu väeras ema
jälle kangesti söimama. Kust ma nüüd
teise võtan! (Ära)

15. etendus.

Hohenfels. Linden. Burgmann.

Burgmann. (Lindenile rääki pakkudes) Fritz, võid
sa mulle anders anda? (Hohenfelsel) Härra

Hohenfels, kas Te võite mulle anders anda?

Linden (ünnkab Burgm. näe lagas) La risusid
minult Adele.

Hohenfels. Ei härra Linden! Siin minus näsi!

Teil olete ilma siita! Minu rahhustus Teile

55
vastu oli ilma põhjuseta.

Linden (vahel rääkides, rõõmsalt) Härra Hohen-
fels! Tedele! -

Hohenfels On Teile mõrsja.

Linden (äritatult) Teile woite - Teile tahate! -

Hohenfels Ja, ma tahan! (Uatab Lindenile
näe, mida see rõõmuga rinni haarab)

Burgmann (Lindenile) Fritz, ära ole
minu peale pahane!

Linden (pöörab ennast ära) Sa oled mind
nalja eest, mis ma sulle tein, hirmsasti
karistanud. Kui sa teaksid, kuidas ma kannu-
tanud olen - ei, Robert, sa ei ole andens -
andmist ei ole ära teeninud.

16. etendus

Endised Balthasar

Balthasar (sissetormates) Wimants! Wimants
ometi! Kutulise jälle nägemise lubamis-
ga sain ta õnnelikult majast välja loime-
tada! (Utab äritatult Linden näevast rinni)

aga armuline härra, kepiot üles tuleb
külaline - külaline! Hurra!

17. etendus.

56.
Endised Adele

(Adele astub ruttu sisse. Ta on reisi üli rõõmas)

Hohenfels Adele, sina siin!

Linden Adele, (kullab tema juurde)

Adele Fritz, (kaelustamine)

Hohenfels (Adelele) Sina siin, tüdruk!

Adele Et oma silmadega näha kuidas asjad
sinu ja Fritz'i vahel edenevad, Lasksin ma
hobuse ette parana ja olen nüüd siin!

(Hohenfelsule) Keik on omeli rõõmas?

Enn ole tõi, armas papa? (Lindenile)

Enn ole, Fritz?

Linden Keik on rõõmas, minime Adele!

(Kaelustab teda)

Hohenfels Aga juurde kanna väart -

Adele (vahel rääkides). Olen sa läbi -

rääkimised pooleli jätnud, papaan!

(Lundleb ise) Sa ei ole aga sugugi nii
halb, kuidas sa ennast näidata püüad.

Burgmann Aga omeli, mu preili, minime
siin läbi -

Hohenfels (vahel rääkides, naeldes) On
hanna Linden vastu tahtmist Don

Juanis saanud! 57.

Adelle. Wastu tahtmist Don Juan! :

Linden Palun, härra -

Hohenfels (walele rääkides). Ma

saan aru! Täna õitu kojuteel jutus-
tan ma sulle näin ära.

Burgmann (Lindenile). Frits,

wõid sa tõesti weel pahane olla?

Linden. Robert! Kes wõib sellele inglile
(suudleb Adellel) silmadesse waadata

ja wiha südames kanda (Anna
Burgmannile näe)

Adelle. Nüüd on siis näin korras!

Hohenfels. Peole aasta pärast on
pulmad!

(Eesriie)

Lõpp.
